

Vreselijk als je geliefde (huis)dier vermist wordt! Gelukkig zijn er diertolken die kunnen helpen bij het zoeken. Maar welke mogelijkheden heb je zelf om de veilige terugkeer van het dier te bespoedigen? De ervaren diertolk Mieke Zomer vertelt het je en geeft tips en oefeningen. De diertolk Mariëlle van Koppen vertelt over haar werk.

Wat jij zélf en diertolken kunnen doen

DIERVERMISSINGEN

Op zoek naar een vermist dier

W e mogen gerust stellen dat Mieke Zomer de meest gerenommeerde diertolk van Nederland is. De in 1961 geboren Haarlemse ontdekt veertien jaar geleden haar intuïtieve kant. Een jaar na deze ontdekking – die zij zelf ‘De Donderslag’ noemt – begint Mieke zich op dieren te concentreren. Ze doet een cursus communiceren met dieren en krijgt daags daarna een foto toegestuurd van een sinds drie maanden vermiste kat. Zonder al te hoge verwachtingen doet ze een poging contact met het diertje te leggen. Enigszins beschroomd brengt zij vervolgens verslag uit van haar bevindingen. Tot haar grote verrassing blijkt alles wat de kat haar verteld heeft, te kloppen. Inmiddels zijn we jaren verder. Mieke heeft naam gemaakt als diertolk, themacentrum *De Zomerhof* opgericht en maakt zich zorgen. Ernstige zorgen: “Er zijn te veel dieren die vermist worden. Te veel mensen die de wanhoop nabij zijn. En wij van *De Zomerhof* vonden dat we iets moesten doen. Vandaar dat we een gratis e-book over vermissingen hebben samengesteld. Helemaal toegespitst op het eigenhandig terugvinden van een vermist huisdier. Want natuurlijk is het werk van een diertolk prachtig, maar laten we niet vergeten dat baasjes ook zelf het één en ander kunnen betekenen in het geval van een vermissing. Zelfs de simpelste tip uit het e-book kan al het verschil maken tussen een leven in verscheurende onzekerheid of het weer in je armen kunnen sluiten van jouw lievelingsdier.” In dit artikel tref je tips en oefeningen uit het door *De Zomerhof* samengestelde e-book aan. Mocht je er op die manier niet uitkomen of van meet af aan hulp willen hebben, dan zijn er altijd nog de diertolken. Mariëlle en Anja, die zowel onder de paraplu van *De Zomerhof* als individueel werken, geven op de komende pagina's hun kijk op hun werk. De zelfstandig opererende Sylvia doet eveneens een duit in het zakje. ▶

ParaVisie.nl

Wat je zelf kunt doen

Blijf kalm

Zorg dat je kalm blijft en dat je niet in paniek raakt. Jouw dier kan de weg naar huis het makkelijkst terugvinden als je rustig bent. Als jij in paniek bent en jouw dier voelt die paniek aan, dan kan het zijn dat het je met iemand anders verwacht. Om je te ondersteunen, kun je *Rescue*-druppels van *Bach* nemen. Deze bloesemremedie zorgt ervoor dat je rustig en kalm blijft, maar toch doortastend kunt handelen.

Let op je taalgebruik

Ook je taalgebruik heeft effect op het resultaat van je zoektocht. Zeg bijvoorbeeld in plaats van ‘Ik ga Poes zoeken’ ‘Ik ga Poes vinden’ of, nog beter: ‘Ik vind Poes’.

Mobiliseer je netwerk

Als je *Facebook* hebt, zet er dan een oproep op dat je dier vermist is, inclusief foto, roepnaam en woonplaats. Als je *Twitter* hebt, stuur een *Tweet* rond. Maak pamfletten met jouw telefoonnummer en plaats deze bij supermarkten, in bushokjes, aan lantaarnpalen, in de bibliotheek, bij alle dierenartsen in de buurt. Loof op de scholen in jouw omgeving een dagje Efteling uit. Moet jij eens kijken hoe groot het leger kinderen is dat jouw dier gaat vinden. Trommel familie en vrienden op en ga op pad. Soms is het ‘t best om laat in de avond te gaan: als het stil is, voelt het dier zich veiliger en rustiger.

Leg telepathisch contact

Bij een vermissing kunnen diertolken telepathisch contact met jouw dier opnemen. Maar jij kunt dat ook leren! Hoe meer je oefent in het dagelijks leven, hoe groter de kans dat jij in het geval van een vermissing contact met je dier kunt leggen! Oefenen doe je, in het kort, als volgt:

- Door middel van goed te aarden, houd je contact met de grond en kun je een solide, wezenlijk contact bewerkstelligen. Aarden kan op verschillende manieren. De volgende visualisatieoefening is er één van: voel hoe je in de stoel zit en hoe je lijf contact maakt met de stoel. Visualiseer, dat wil zeggen: stel het je in je hoofd voor, dat een anker met een dik koord vanuit je stuitje de aarde inschiet. Steeds dieper, tot het middelpunt van de planeet.
- Door middel van stilte in jezelf kun je werkelijk horen wat er gezegd wordt in de communicatie tussen jou en het dier. Zorg dat je goed in je vel zit, als je contact gaat leggen. Zoek een vertrouwde, rustige plek op en schakel alles wat eventueel jouw rust kan verstoren (telefoon, tv, computer, radio, deurbel et cetera) uit.
- Door middel van het maken van hartscontact, maak je een diepe verbinding op zielsniveau. Dit kun je oefenen als je dier naast je zit. Ontspan jezelf en doe de aardingsvisualisatie. Roep een moment in gedachten op waarop je heel gelukkig was en veel liefde voelde. Of stel je zo'n moment in de toekomst voor. Houd dat gevoel vast en leg je handen op het dier. Bijvoorbeeld aan weerszijden van het lichaam.

Stel je nu voor dat je hart naar links en naar rechts een openslaand deurtje heeft. Je hart, helemaal vervuld van die herinnering aan liefde, opent nu haar deurtjes. De liefde stroomt via je schouders, bovenarmen, ellebogen, onderarmen, polsen en handen rechtstreeks naar het dier. Alle liefde die jij in je voelt, geef je door aan het dier. Als het dier genoeg heeft, staat het vanzelf op en loopt het weg. Kun je op geen enkel moment lichaamscontact maken met het dier? Ga er dan bij in de buurt zitten. Kijk het niet aan, wend je hoofd af. Open je handen. Richt je geopende handpalmen naar het dier en stuur je liefde door de lucht. Laat je handpalmen stralen richting het dier!

- Praat simpelweg met je dier. Dat zal het onderlinge begrip vergroten. Vertel bijvoorbeeld als je op vakantie gaat, gewoon wat je gaat doen en wanneer je weer terugkomt. Doe net alsof je tegen een kind praat. Vergeet echter niet dat dieren geen radiografisch bestuurbare voorwerpen zijn die je zomaar kunt opdragen wat jij wilt.
- Door in plaatjes te denken, help je het dier jou beter te begrijpen. Denk aan je dier en roep in gedachten zijn naam. Neem dan het plaatje in gedachten dat je het wil laten zien. Zie het als een stripverhaal en leg, bijvoorbeeld als je naar de dierenarts gaat, plaatje voor plaatje uit wat er gaat gebeuren. Wees je bewust van je eigen gedachten. Sta je stijf van de zenuwen? Ontspan en probeer een ‘gewenst’ plaatje te zien: een voorbeeldig dier dat zich gewillig door de dierenarts laat behandelen.

Naar de plek die het dier heeft aangegeven

Als het dier aan jou of aan de diertolk zo veel informatie heeft gegeven dat je de omgeving kunt herkennen waar het is, loop je een checklist af als je op die plek gaat zoeken. Neem bijvoorbeeld sterk ruikend voedsel, speeltjes en de vervoerbox mee in de auto. Zorg ook dat je goed ruikbaar bent. Doe bij je zoektocht dus kleren aan die je al een paar dagen aan hebt gehad. Stel jezelf voor dat jij het warme lichtbaken bent waarop je dier zich kan richten. Visualiseer een lichtstraal die naar je dier gaat. Laat het, kortom, jouw energie voelen terwijl je in de buurt bent, zodat het zich meer op zijn gemak gaat voelen en vrouwen terugkrijgt. Komt het dier niet tevoorschijn? Zend het een visualisatie van hoe het zelf naar huis kan komen. Teken in gedachten een kaart. Welke huizen, gebouwen, bomen en hekken passeert jouw dier en aan welke kant van zijn lichaam staan die? Visualiseer hoe je dier naar huis loopt, de deur binnenkomt en ontspannen op zijn favoriete plek gaat liggen.

Blijf je dier steunen

Jouw niet aflatende communicatie in de vorm van het liefdevolle warme lichtbaken dat je voorstelt, kan een geweldige steun voor het dier betekenen. Blijf ook altijd in de tegenwoordige tijd aan het dier denken en erover praten. Zelfs na een jaar zijn er nog dieren teruggekeerd naar hun oude huis. Geef de moed niet op.

Op dierentolk.nl kun je twee e-books downloaden die vergezeld gaan van tips, oefeningen, ingesproken meditaties, filmpjes et cetera: dierentolk.nl/vermissingen (e-book om je te helpen je vermiste dier terug te krijgen) en dierentolk.nl/actieparavisie (e-book om zelf met je dier te leren praten).

ParaVisie.nl

DIERVERMISSINGEN

VERMIST
GEVONDEN!

‘Bij een vermissing kunnen diertolken telepathisch contact met jouw dier opnemen. Maar jij kunt dat ook leren!’

▲ Mariëlle van Koppen

‘Een diertolk is geen afstandsbediening’

Mariëlle van Koppen begint in 2009 uit nieuwsgierigheid aan een cursus communiceren met dieren onder leiding van Mieke Zomer. Al snel ontdekt ze dat het diertolken geen gave, maar een techniek is. Net als zwemmen, kan iedereen het leren. Maar wil je écht goed worden, dan is hard trainen onontbeerlijk, zo stelt Mariëlle: “Hoe het werkt? Ik verander

mijn ademhaling en belandt daardoor in een soort ruststand. De eerste keer duurt dat een tijdje, nu gebeurt dat al als ik de naam hoor van het dier waarmee ik contact wil leggen. Dat die tijdsperiode zo ingekort is, komt door het trainen. Daardoor wordt het ook steeds makkelijker de door het dier verstrekte informatie op een juiste wijze naar de mensen toe te vertalen. Ik verplaats mij daarbij naar een imaginaire werkkamer waar een filmscherm naar beneden zakt. Hierop komt het dier bij me binnen. Het laat me voelen, zien, horen en proeven. De interpretatie van dat wat binnenkomt, is en blijft cruciaal. Zo bleken de langgerekte dingen die een vermiste hond mij onlangs liet zien geen koeienpoten in een stal te zijn, maar de tralies van een kooi in een dierenasiel.” Van de tien vermissingen gaat het verhoudingsgewijs om twee honden en acht katten. Bovendien blijft het percentage geslaagde zoektochten naar vermiste katten ver achter bij het percentage honden dat teruggevonden wordt. Mariëlle weet wel hoe dat komt: “Terwijl honden erg gericht zijn op mensen, zijn de

solitaire katten regisseur van hun eigen leven. Dit maakt dat ze vaker hun eigen weg gaan en kan in het geval van vermissing de zoektocht compliceren.” Er zijn volgens Mariëlle meer factoren waardoor het inschakelen van een diertolk niet altijd het gewenste resultaat oplevert: “Een enkele keer is het onduidelijk of het vermiste beestje nog in leven is, omdat de energie ervan nog zo nadrukkelijk aanwezig is. Daar kunnen de heftige emoties van het baasje mede debet aan zijn. Vandaar dat ik het werken in teamverband propageer. De ene diertolk neemt contact met het baasje op, de andere met het vermiste huisdier. En achteraf leggen zij de informatie naast elkaar om tot een totaalplaatje te komen. Een dergelijke handelswijze vind ik passen in een professionaliseringssslag die het diertolken als vak verdient. Want een vak is het. Certificering en interdisciplinaire samenwerking, ook richting het reguliere werkveld, zijn zaken die wat mij betreft eveneens op de agenda mogen. Het blijft mooi werk, maar de boodschap dat een diertolk geen afstandsbediening is die door een druk op de knop het geliefde huisdier wel even thuisbrengt, mag bij mensen wat beter tussen de oren. Ik kan vragen, niet commanderen.” Tot slot wijst Mariëlle op een nieuwe vorm van diertolken, eentje die juist in het geval van een vermissing het verschil tussen leven en dood kan betekenen: *speedreaden*. “Een beller, het baasje zelf of iemand anders, geeft mij de namen van het vermiste dier en de eigenaar door, eventueel aangevuld met de woonplaats. Vervolgens, en dat kan bij wijze van spreken in de auto, stem ik mij razendsnel af en bel ik binnen tien minuten met de eerste indrukken terug. Over het algemeen geldt: hoe eerder je als diertolk bij een vermissing betrokken raakt, hoe groter de slagingskans.” ■

ParaVisie.nl

APRIL 2014 | 35